

kendt Sagen. Denne afgør efter indhentet Lægeerklæring ved Kendelse.“

Af *Udvalget og Justitsministeren*:

11) [12 a] Stk. 3. udgaar.

Til § 18.

Af *Udvalget og Justitsministeren*:

12) [14] Ordet „kun“ ændres til: „ikke“, og Ordet „naar“ til: „medmindre“.

Til § 31.

Af *Udvalget og Justitsministeren*:

13) [15] [Beretn. Nr. 17] I Stk. 1., Linie 1—2, ændres „Justitsministeren“ til: „Anklagemyndigheden“.

Af *Udvalget og Justitsministeren*:

14) [16] [Beretn. Nr. 17] Som Stk. 3. tilføjes:

„Stk. 3. Bestemmelse om Bortfald af Tiltale træffes af Statsadvokaten. Anser Statsadvokaten det for utvivlsomt, at Paatale bør ske, henholdsvis at Sagen bør genoptages, træffer han ligeledes selv Afgørelsen. I modsat Fald forelægges Sagen Justitsministeren eller med hans Bemyndigelse Rigsadvokaten.“

Til § 32.

Af et *Mindretal* (Elmquist og Mathilde Hauschultz):

15) [17] [Beretn. Nr. 18] Efter „er“ indføjes: „Livsstraf“.

Af et *Mindretal* (Mathilde Hauschultz, Svend Nielsen og Pürschel):

16) [18] [Beretn. Nr. 19]. Foran „Fængsel“ indsættes: „Tugthus“.

Ny Paragraf.

Af *Mindretallet under Nr. 15*:

17) [19] [Beretn. Nr. 20] Efter § 32 indsættes som ny Paragraf:

„§ 00.

Livsstraf fuldbyrdes uden Overværelse af Offentligheden. De nærmere Regler fastsættes ved kgl. Anordning.“

stans, idet den paagældende Afgørelse kan nærme sig til en Omgørelse af Dommen. Det udtales endvidere, at Afgørelsen skal træffes ved Kendelse.

Stykket er overflødig, idet § 73 indeholder en ligelydende Regel.

Formel Ændring.

Tiltalefrafald for unge Personer foreslaas henlagt til Anklagemyndigheden.

Bestemmelse om Kompetenceforholdet mellem Anklagemyndighedens forskellige Instanser. Jfr. Lov Nr. 296 af 22. Decem-ber 1928.

Livsstraf foreslaas opretholdt, dog aldrig som obligatorisk.

Der foreslaas Tugthusstraf i Fortsættelse af Fængselsstraf, jfr. navnlig Nr. 20, 22 og 38 samt i øvrigt Nr. 21 og 24—27. Yderligere Ændringsforslag maa eventuelt stilles ved Lovforslagets senere Behandling, se Beretn. Nr. 19.

Følge af Nr. 15.